

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

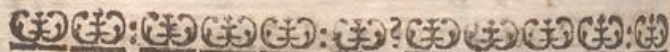
Monachii, 1709

Dies 19. De vera pietate in Beatissimam Virginem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Majus.

DIES XIX.

De vera Pietate erga B. V.
Mariam.

I.

UNA è causis, & signis certissimis Præ-
 destinationis nostræ pietas est in B. mam
 Virginem, si quidem ea vera est. Sunc
 enim quædam in Deiparam pietates falsæ,
 aliæ justo fidentiores, aliæ denique imper-
 fectæ. Falsa pietas nos decipit, & vanalpe-
 lactat justo fidentiorū interit. Nobis struit.
 Imperfecta ad salutem æternam nos non
 perducit. Falsa pietas in B. mam Virginem
 est, eam labijs honorare, & corde ignomi-
 niâ afficere; honorare matrem, dum fi-
 lium offendimus, & ab ea gratias petere,
 dum ijs abutimur, quas nobis jam obtinuit.
 Justo fidentior pietas est, sibi persuadere,
 S. mam Virginem salutem nobis impetra-
 turam, dum ipsi pro ea laborare nolumus.
 anne ipsa plus, quàm Deus præstare po-
 test, qui æternam Beatitudinem nobis da-
 re sine nobis haud potest? Temeritas est
 confidentiâ, qua in eam ferimur, uti ad
 perseverandum in peccato, quòd creda-
 mus, eam nobis peccatorum nostrorum

ve.

veniam obtenturam : hoc enim est, ipsam Majus
tam iniquitatum nostrarum velle compli-
cem reddere. Quanta injuria ! pietas im-
perfecta est, totum cultum, qui B. mæ
Virgini exhibetur, constituere in frigidis
quibusdam, & languidis precibus, ac cære-
monijs exterioribus. Perfecta in Deipa-
ram devotio consistit in imitandis ejus vir-
tutibus : omnis pietas, quæ huc non col-
limat, imperfecta est. An non & tua sic
est comparata?

II. Servus Mariæ nunquam peribit: ve-
rum est. Hæc cogitatio autoritate SS.
Patrum, ratione, & experientia nititur. At,
estne servus Mariæ, qui mundi, & diaboli
mancipium est? estne servus Mariæ, qui
ejus filio inimicus est, nec ei se reconciliare
cupit? estne servus Mariæ, qui in se do-
minari patitur vitia, quæ ipsa summopere
abominatur? estne servus Mariæ qui filij
ipsius leges perulenter violat, & matris se
protectioni committit, & immunis esse cu-
pit à pænis, quas leges ipsius violando me-
retur? estne servus Mariæ, qui ejusdem
insignia portat exteriùs, dum cor ipsius
cordi penitus habet oppositum eique non
obedit, dum ipsius filio non obtemperat?
ipsa non minùs, quàm filius exigit morum
commendationem, non verò mortem pecca-
toris.

coris

Majus.

roris, si per obstinationem tuam ei te opponis, non amplius servum, sed hostem suum te reputabit, cum obstinato animo filij sui hostis esse velis.

III. Verum est, pietatem in S. mam Virginem maximorum peccatorum esse refugium, eisque minimè desperandum, quamdiu sinceram simul, & justam erga ipsam fiduciam habuerint. Hæc in ipsam pietas, & confidentia præsidium quoddam est, quo ab ira Dei defenduntur: si verò hoc præsidio abutimur, magnam Deus gratiam nobis subtrahet, ut hac pietate, & simul omni salutis obtinendæ spe excidamus. Et postmodum B. ma Virgo interitum nostrum impedire alia ratione non potest, quàm providendo nobis de gratijs Protectionis, quæis nos è periculis liberet. Si verò, ipsâ invitâ in illa nos conijcimus, quid ipsius protectio nobis proderit? ipsa enim salutem impetrare nobis non potest, nisi vitæ in melius commutandæ nobis obtineat gratias: quibus si resistimus, quid nos eæ juvabunt, nisi ut excusatione minùs efficiamur digni? qua ratione Deipara certam reddere prædestinationem nostram potest, nisi obtinendo, ut in statu gratiæ moriamur? qui verò hoc fieri potest, si in peccato semper vivimus?

EXA.

Examina te, ut videas, an nomen servi Ma-
riæ merearis atque inde judicare possis, an
commoda huic nomini annexa exigere possis. Majus.

Qui audit me, non confundetur; qui o-
perantur in me, non peccabunt. *Eccli. 24.30.*

Si Mariam diligitis, si vultis ei placere,
æmulamini. *Bernard.*

DIES XX.

De Necessitate, quæ vero Chri-
stiano incumbit, Christum se-
quendi.

I.

ESne Christianus? Quæstio videtur in-
utilis; sed forsan injusta non est, quan-
doquidem hoc dubium fundamento non
caret. Usus rationis vix attigeras, cum
hæc quæstio tibi proponebatur; innocen-
tia ætatis tuæ, te, quod verum erat, respon-
dere docuit. Potésne etiamnum hunc in
modum respondere? verum est, te nomen
Christiani gerere; sed, an tanti mensu-
ram nominis imples? characterem quidem
ejus habes; sed agísne vitam eidem con-
gruam? credísne modicum aquæ,
quo in sacro fonte tinctus es, perfe-
ctum te Christianum effecisse? necessarium
hoc est; sed non sufficit. Quid est esse
Chri-